

32001L0042

L 197/30

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

21.7.2001

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2001/42/ES
ze dne 27. června 2001
o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽⁴⁾ s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 21. března 2001,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 174 Smlouvy stanoví, že politika Společenství v oblasti životního prostředí přispívá mimo jiné k udržování, ochraně a zlepšování kvality životního prostředí, ochraně lidského zdraví a k obezřetnému a racionálnímu využívání přírodních zdrojů, a to na zásadě předběžné opatrnosti. Článek 6 Smlouvy stanoví, že požadavky na ochranu životního prostředí musí být zahrnuty do vymezení politik a činností Společenství, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje.

(2) Pátý akční program pro životní prostředí: Směrem k udržitelnosti — program Evropského společenství pro politiku a akci v oblasti životního prostředí a udržitelný rozvoj ⁽⁵⁾, doplněný rozhodnutím č. 2179/98/ES ⁽⁶⁾ o jeho přezkoumání, potvrzuje význam posouzení možných vlivů plánů a programů na životní prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 25.4.1997, s. 14
a Úř. věst. C 83, 25.3.1999, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. C 287, 22.9.1997, s. 101.

⁽³⁾ Úř. věst. C 64, 27.2.1998, s. 63
a Úř. věst. C 374, 23.12.1999, s. 9.

⁽⁴⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. října 1998 (Úř. věst. C 341, 9.11.1998, s. 18), potvrzené dne 16. září 1999 (Úř. věst. C 54, 25.2.2000, s. 76), společný postoj Rady ze dne 30. března 2000 (Úř. věst. C 137, 16.5.2000, s. 11) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 6. září 2000 (Úř. věst. C 135, 7.5.2001, s. 155). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 31. března 2001 a rozhodnutí Rady ze dne 5. června 2001.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 275, 10.10.1998, s. 1.

(3) Úmluva o biologické rozmanitosti vyžaduje, aby smluvní strany začlenily, pokud je to možné a vhodné, zachování a udržitelné využívání biologické rozmanitosti do příslušných odvětvových a meziodvětvových plánů a programů.

(4) Posuzování vlivů na životní prostředí je důležitým nástrojem pro zahrnutí úvah o životním prostředí do přípravy a přijetí některých plánů a programů, které mohou mít významný vliv na životní prostředí v členských státech, protože zajišťuje, aby tyto vlivy vyplývající z provádění plánů a programů byly vzaty v úvahu během jejich přípravy a před jejich přijetím.

(5) Přijetí postupů pro posuzování vlivů na životní prostředí na úrovni plánů a programů by mělo přinést prospěch podnikům tím, že jim poskytne soudržnější rámec, ve kterém fungují, zahrnutím příslušných informací o životním prostředí do rozhodování. Zahrnutí širšího počtu faktorů do rozhodování by mělo přispět k udržitelnějším a účinnějším řešením.

(6) Různé systémy posuzování vlivů na životní prostředí ve členských státech by měly obsahovat řadu společných požadavků na postupy, které jsou nezbytné pro vyšší úroveň ochrany životního prostředí.

(7) Úmluva Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států ze dne 25. února 1991, která se vztahuje jak na členské státy, tak i na ostatní státy, vyzývá smluvní strany úmluvy, aby používaly její zásady také v plánech a programech; na druhém zasedání smluvních stran úmluvy v Sofii dne 26. a 27. února 2001 bylo rozhodnuto připravit právně závazný protokol o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí, který by měl doplnit stávající ustanovení o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států, aby ho bylo možno přijmout při příležitosti páté konference ministrů nazvané „Životní prostředí pro Evropu“ na mimořádném zasedání smluvních stran úmluvy stanoveném na květen 2003 v Kyjevě na Ukrajině. Systémy pro posuzování vlivů plánů a programů na životní prostředí fungující ve Společenství by měly zajistit, aby se konaly vhodné přeshraniční konzultace, jestliže provádění plánu nebo programu připraveného v jednom členském státě může mít významný vliv na životní prostředí jiného členského státu. Informace o plánech a programech majících významný vliv na životní prostředí jiných států by měly být předávány mezi členskými státy a ostatními státy na základě vzájemnosti a rovnocennosti ve vhodném právním rámci.

- (8) v důsledku toho je nutná akce na úrovni Společenství, aby vymezila minimální rámec pro posuzování vlivů na životní prostředí, který by stanovil celkové zásady systému pro posuzování vlivů na životní prostředí, a členskými státy přenechal vymezení podrobností s ohledem na zásadu subsidiarity. Akce Společenství nepřekročí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů stanovených Smlouvou;
- (9) Tato směrnice se týká postupů, a proto by její požadavky měly být začleněny buď do stávajících postupů v členských státech, nebo zahrnuty do zvlášť vytvořených postupů. Za účelem vyloučení opakovaného posuzování by členské státy měly vzít případně v úvahu skutečnost, že posuzování bude prováděno na různých úrovních hierarchie plánů a programů.
- (10) Všechny plány a programy, které se připravují pro určitý počet odvětví a které stanoví rámec pro budoucí schvalování záměrů uvedených v přílohách I a II směrnice rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾, a všechny plány a programy, které podle směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽²⁾ vyžadují posouzení, mohou mít významný vliv na životní prostředí a měly by zpravidla podléhat systematickému posouzení vlivů na životní prostředí. Stanoví-li využití malých oblastí na místní úrovni nebo představují-li menší změny výše uvedených plánů nebo programů, měly by být posuzovány pouze tehdy, pokud členské státy stanoví, že by mohly mít významný vliv na životní prostředí.
- (11) Ostatní plány a programy, které stanoví rámec pro budoucí schvalování záměrů, nemusí mít ve všech případech významný vliv na životní prostředí a měly by být posuzovány pouze tehdy, pokud členské státy stanoví, že by mohly mít takovýto vliv.
- (12) Učiní-li členské státy takovéto rozhodnutí, měly by vzít v úvahu příslušná kritéria stanovená touto směrnicí.
- (13) Některé plány a programy kvůli svému zvláštnímu charakteru této směrnicí nepodléhají.
- (14) Je-li touto směrnicí posouzení vyžadováno, měla by být připravena zpráva o vlivech na životní prostředí obsahující příslušné údaje stanovené v této směrnicí, která určuje, popisuje a posuzuje možné významné vlivy na životní prostředí při provádění plánu nebo programu a rozumná řešení s přihlédnutím k cílům a zeměpisné oblasti působnosti plánu nebo programu. Členské státy by měly oznámit Komisi všechna opatření, která přijmou s ohledem na kvalitu zprávy o vlivech na životní prostředí.
- (15) Za účelem přispění k průhlednějšímu rozhodování a s cílem zajistit, aby údaje poskytované pro posuzování byly úplné a spolehlivé, je třeba stanovit, aby orgány s příslušnou působností v oblasti životního prostředí a veřejnost byli konzultováni během posuzování plánů a programů a aby byly stanoveny přiměřené lhůty, které ponechávají dostatečný čas na konzultace, včetně vyjádření stanoviska.
- (16) Pokud provedení plánu nebo programu připraveného v jednom členském státě může mít významný vliv na životní prostředí jiných členských států, mělo by být stanoveno, aby dotyčné členské státy zahájily konzultace a aby příslušné orgány a veřejnost byly informovány a mohly vyjádřit své stanovisko.
- (17) Zpráva o vlivech na životní prostředí a stanoviska příslušných orgánů a veřejnosti a výsledky přeshraničních konzultací by měly být vzaty v úvahu během přípravy plánu nebo programu a před jeho přijetím nebo předáním k legislativnímu postupu.
- (18) Členské státy by měly zajistit, aby při přijetí plánu nebo programu byly informovány příslušné orgány a veřejnost a aby jim byly zpřístupněny příslušné údaje.
- (19) Vyplývá-li povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí současně z této směrnice a z jiných právních předpisů Společenství, jako je směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků⁽³⁾, směrnice 92/43/EHS nebo směrnice 2000/60/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky⁽⁴⁾, mohou členské státy za účelem zamezení opakovanému posuzování stanovit koordinované nebo společné postupy, které splňují požadavky příslušných právních předpisů Společenství.
- (20) První zprávu o uplatňování a účinnosti této směrnice by měla Komise vypracovat pět let po jejím vstupu v platnost a poté každých sedm let. Za účelem dalšího zahrnutí požadavků na ochranu životního prostředí a s přihlédnutím k získaným zkušenostem by měla být první zpráva případně doprovázena návrhy na změny směrnice, zejména s ohledem na možnost rozšíření její oblasti působnosti na jiné oblasti/odvětví a jiné druhy plánů a programů,

(1) Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40. Směrnice ve znění směrnice 97/11/ES (Úř. věst. L 73, 14.3.1997, s. 5).

(2) Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 97/62/ES (Úř. věst. L 305, 8.11.1997, s. 42).

(3) Úř. věst. L 103, 25.4.1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 97/49/ES (Úř. věst. L 223, 13.8.1997, s. 9).

(4) Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíle

Cílem směrnice je zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a přispět k zahrnutí úvah o životním prostředí do přípravy a přijetí plánů a programů s cílem podporovat udržitelný rozvoj stanovením, aby v souladu s touto směrnicí některé plány a programy, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, podléhaly posouzení vlivů na životní prostředí.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se:

- a) „plány a programy“ rozumějí plány a programy včetně těch, které jsou spolufinancovány Evropským společenstvím, a rovněž jejich veškeré změny:
 - které podléhají přípravě nebo přijetí orgánem na národní, regionální nebo místní úrovni nebo které připravuje úřad pro legislativní proces tak, aby mohly být přijaty parlamentem nebo vládou, a
 - které jsou vyžadovány právními a správními předpisy;
- b) „posouzením vlivů na životní prostředí“ rozumí příprava zprávy o vlivech na životní prostředí, provádění konzultací, vzetí v úvahu uvedené zprávy a výsledků konzultací při rozhodování a poskytování informací o rozhodnutí v souladu s články 4 až 9;
- c) „zprávou o vlivech na životní prostředí“ rozumí část dokumentace plánu nebo programu obsahující údaje stanovené v článku 5 a příloze I;
- d) „veřejností“ rozumí jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi jejich sdružení, organizace nebo skupiny.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Posouzení vlivů na životní prostředí se v souladu s články 4 až 9 provádí u plánů a programů uvedených v odstavcích 2 až 4, které mohou mít významný vliv na životní prostředí.
2. S výhradou odstavce 3 se posouzení vlivů na životní prostředí provádí u všech plánů a programů,
 - a) které se připravují v odvětvích zemědělství, lesnictví, rybolovu, energetiky, průmyslu, dopravy, nakládání s odpady, vodohospodářství, telekomunikací, turistiky, územního

plánování nebo využívání půdy a které stanoví rámec pro budoucí schvalování záměrů uvedených v přílohách I a II směrnice 85/337/EHS nebo

- b) u kterých je vyžadováno posouzení podle článků 6 a 7 směrnice 92/43/EHS s ohledem na možný vliv na území.

3. Plány a programy uvedené v odstavci 2, které stanoví využití menších oblastí na místní úrovni, a menší změny plánů a programů uvedených v odstavci 2 vyžadují posouzení vlivů na životní prostředí pouze tehdy, stanoví-li členské státy, že mohou mít významný vliv na životní prostředí.

4. Členské státy určí, zda plány a programy neuvedené v odstavci 2, které stanoví rámec pro budoucí schvalování záměrů, mohou mít významný vliv na životní prostředí.

5. Členské státy určí, zda plány nebo programy uvedené v odstavcích 3 a 4 mohou mít významný vliv na životní prostředí buď přezkoumáním jednotlivých případů, nebo stanovením druhů plánů a programů, nebo kombinací obou přístupů. Za tímto účelem vezmou členské státy ve všech případech v úvahu příslušná kritéria stanovená v příloze II, aby se zajistilo, že se na plány a programy s možným významným vlivem na životní prostředí vztahuje tato směrnice.

6. V případě přezkoumání jednotlivých případů a stanovení druhů plánů a programů v souladu s odstavcem 5 jsou konzultovány orgány uvedené v čl. 6 odst. 3.

7. Členské státy zajistí, aby závěry přijaté na základě odstavce 5 včetně důvodů pro nevyžadování posouzení vlivů na životní prostředí podle článků 4 až 9 byly zpřístupněny veřejnosti.

8. Směrnicí nepodléhají tyto plány a programy:

- plány a programy určené výhradně pro účely národní obrany nebo civilní ochrany,
- finanční nebo rozpočtové plány a programy.

9. Tato směrnice se nevztahuje na plány a programy spolufinancované v rámci probíhajících příslušných období programování⁽¹⁾ pro nařízení Rady (ES) č. 1260/1999⁽²⁾ a (ES) č. 1257/1999⁽³⁾.

⁽¹⁾ Období programování 2000-2006 pro nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 a období programování 2000-2006 a období programování 2000-2007 pro nařízení Rady (ES) č. 1257/1999.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (Úř. věst. L 161, 26.6.1999, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení (Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 80).

Článek 4

Obecné povinnosti

1. Posouzení vlivů na životní prostředí uvedené v článku 3 se provádí během přípravy plánu nebo programu a před jeho přijetím nebo předáním k legislativnímu procesu.
2. Požadavky této směrnice se buď zahrnou do stávajících postupů pro přijímání plánů a programů v členských státech, nebo se začlení do postupů zavedených k dosažení souladu s touto směrnicí.
3. Tvoří-li plány a programy část hierarchie, vezmou členské státy za účelem zamezení opakovaného posuzování v úvahu skutečnost, že posuzování bude v souladu se směrnicí prováděno na různých úrovních hierarchie. Za účelem mimo jiné zamezení opakovaného posuzování uplatňují členské státy čl. 5 odst. 2 a 3.

Článek 5

Zpráva o vlivech na životní prostředí

1. Pokud je podle čl. 3 odst. 1 vyžadováno posouzení vlivů na životní prostředí, vypracuje se zpráva o vlivech na životní prostředí, ve které se určí, popíšíou a posoudí možné významné vlivy na životní prostředí vyplývající z provádění plánu nebo programu a rozumná náhradní řešení s přihlédnutím k cílům a zeměpisné oblasti působnosti plánu nebo programu. Informace vyžadované za tímto účelem jsou uvedeny v příloze I.
2. Zpráva o vlivech na životní prostředí vypracovaná podle odstavce 1 obsahuje informace, které lze rozumně vyžadovat, s přihlédnutím ke stávajícím znalostem a metodám posuzování, obsahu a úrovni podrobnosti plánu nebo programu, jeho fázi v procesu rozhodování a k rozsahu, ve kterém lze některé aspekty vhodněji posuzovat na různých úrovních, aby se zabránilo opakovanému posuzování.
3. Příslušné informace o vlivech plánů a programů na životní prostředí, které jsou k dispozici a které byly získány na jiných úrovních rozhodování nebo prostřednictvím jiných právních předpisů Společenství, lze použít k poskytnutí informací uvedených v příloze I.
4. Při rozhodování o oblasti působnosti a úrovni podrobnosti informací, které musí být obsaženy ve zprávě o vlivech na životní prostředí, jsou konzultovány orgány uvedené v čl. 6 odst. 3.

Článek 6

Konzultace

1. Návrh plánu nebo programu a zprávy o vlivech na životní prostředí vypracované v souladu s článkem 5 je zpřístupněn orgánům uvedeným v odstavci 3 tohoto článku a veřejnosti.

2. Orgánům uvedeným v odstavci 3 a veřejnosti uvedené v odstavci 4 je dána včas skutečná příležitost, aby v přiměřené lhůtě vyjádřily své stanovisko k návrhu plánu nebo programu a doprovodné zprávě o vlivech na životní prostředí před přijetím plánu nebo programu nebo před jeho předáním k legislativnímu postupu.

3. Členské státy jmenují orgány, které je třeba konzultovat a kterých se z důvodu jejich zvláštní působnosti v oblasti životního prostředí mohou týkat vlivy na životní prostředí vyplývající z provádění plánů a programů.

4. Pro účely odstavce 2 vymezí členské státy, kdo je veřejností, včetně veřejnosti dotčené nebo pravděpodobně dotčené rozhodáním podle této směrnice nebo zájmovými se o toto rozhodování, včetně příslušných nevládních organizací, např. těch, které podporují ochranu životního prostředí, a jiných dotčených organizací.

5. Podrobnosti k informacím a konzultacím s orgány a veřejností stanoví členské státy.

Článek 7

Přeshraniční konzultace

1. Domnívá-li se členský stát, že provedení plánu nebo programu připravovaného pro jeho území může mít významný vliv na životní prostředí jiného členského státu, nebo požaduje-li to členský stát, kterého se to může významně dotýkat, zašle členský stát, na jehož území se plán nebo program vypracovává, před jeho přijetím nebo předáním k legislativnímu procesu, druhému členskému státu kopii návrhu plánu nebo programu a příslušnou zprávu o vlivech na životní prostředí.

2. Obdrží-li členský stát kopii návrhu plánu nebo programu a zprávu o vlivech na životní prostředí podle odstavce 1, sdělí druhému členskému státu, zda si přeje zahájit konzultace před přijetím plánu nebo programu nebo před jeho předáním k legislativnímu procesu, a je-li tomu tak, zahájí dotyčné členské státy konzultace, týkající se možných přeshraničních vlivů na životní prostředí vyplývajících z provádění plánu nebo z programu, a plánovaná opatření ke snížení nebo vyloučení těchto vlivů.

Uskuteční-li se tyto konzultace, dohodnou se dotyčné členské státy na podrobnostech k zajištění, aby orgány uvedené v čl. 6 odst. 3 a veřejnost uvedená v čl. 6 odst. 4 v členském státě, který může být tímto významně dotčen, byly informovány a byla jim dána příležitost zaslat v přiměřené lhůtě své vyjádření.

3. Vyžadují-li se podle tohoto článku konzultace mezi členskými státy, dohodnou se na počátku konzultací na přiměřeném časovém rámci pro trvání konzultací.

Článek 8

Rozhodování

Zpráva o vlivech na životní prostředí vypracovaná podle článku 5, vyjádření podle článku 6 a výsledky přeshraničních konzultací zahájených podle článku 7 se vezmou v úvahu při vypracování plánu nebo programu a před jeho přijetím nebo předáním k legislativnímu procesu.

Článek 9

Informace o rozhodnutí

1. Členské státy zajistí, aby při přijímání plánu nebo programu byly informovány orgány uvedené v čl. 6 odst. 3, veřejnost a členský stát, který je konzultován podle článku 7, a aby jim byly zpřístupněny tyto údaje:

- a) přijatý plán nebo program;
- b) prohlášení shrnující, jak byly úvahy o životním prostředí začleněny do plánu nebo programu a jak byly v souladu s článkem 8 vzaty v úvahu zpráva o vlivech na životní prostředí vypracovaná podle článku 5, vyjádření podle článku 6 a konzultace zahájené podle článku 7, a důvody pro výběr přijatého plánu nebo programu s ohledem na další projednávaná rozumná řešení a
- c) přijatá opatření týkající se monitorování v souladu s článkem 10.

2. Podrobnosti k informacím uvedeným v odstavci 1 stanoví členské státy.

Článek 10

Monitorování

1. Členské státy monitorují významné vlivy plánů a programů na životní prostředí, aby mimo jiné včas zjistily nepředpokládané negativní dopady a aby byly schopny učinit vhodná nápravná opatření.

2. K dosažení souladu s odstavcem 1 lze případně uplatnit stavající opatření v oblasti monitorování, aby se zabránilo opakovanému monitorování.

Článek 11

Vztah k ostatním právním předpisům Společenství

1. Posuzováním vlivů na životní prostředí prováděným podle této směrnice nejsou dotčeny požadavky směrnice 85/337/EHS ani žádné jiné požadavky právních předpisů Společenství.

2. U plánů a programů, u kterých vzniká povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí současně z této směrnice a z jiných právních předpisů Společenství, mohou členské státy stanovit koordinované a společné postupy, které splňují požadavky příslušných právních předpisů Společenství, aby se mimo jiné zabránilo opakovanému posuzování.

3. U plánů a programů spolufinancovaných Evropským společenstvím se provádí posouzení vlivů na životní prostředí podle této směrnice v souladu se zvláštními ustanoveními příslušných právních předpisů Společenství.

Článek 12

Informace, zpráva a přezkum

1. Členské státy a Komise si vymění informace o zkušenostech získaných při uplatňování této směrnice.

2. Členské státy zajistí, aby zprávy o vlivech na životní prostředí byly dostatečně kvalitní, aby vyhovely požadavkům této směrnice, a sdělí Komisi veškerá opatření, která učinily ohledně kvality těchto zpráv.

3. Nejpozději do 21. července 2006 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě první zprávu o uplatňování a účinnosti této směrnice.

Za účelem dalšího zahrnutí požadavků na ochranu životního prostředí v souladu s článkem 6 Smlouvy a s přihlédnutím ke zkušenostem získaným při uplatňování této směrnice v členských státech, přiloží se k této zprávě případně návrhy na změnu této směrnice. Komise zejména zváží možnost rozšířit oblast působnosti této směrnice na jiné oblasti/odvětví a na jiné druhy plánů a programů.

Nová zpráva se předkládá každých sedm let.

4. Komise včas podá zprávu o vztahu mezi touto směrnicí a nařízeními (ES) č. 1260/1999 a (ES) č. 1257/1999 před uplynutím období programování stanovených uvedenými nařízeními, aby se zajistil souvislý přístup s ohledem na tuto směrnici a následná nařízení Společenství.

Článek 13

Provádění směrnice

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 21. července 2004. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Povinnost uvedená v čl. 4 odst. 1 se použije na plány a programy, u nichž první formální přípravný akt následuje po dni uvedeném v odstavci 1. Plány a programy, u nichž je první formální přípravný akt před tímto dnem a které jsou přijaty nebo předány k legislativnímu procesu více než 24 měsíců poté, podléhají povinnosti uvedené v čl. 4 odst. 1, nerozhodnou-li členské státy v jednotlivém případě, že to není proveditelné, a neinformují-li o svém rozhodnutí veřejnost.

4. Do 21. července 2004 sdělí členské státy Komisi kromě opatření uvedených v odstavci 1 zvláštní informace o druzích plánů a programů, které by v souladu s článkem 3 podléhaly posouzení vlivů na životní prostředí na základě této směrnice. Komise sdělí tyto informace členským státům. Informace budou pravidelně aktualizovány.

Článek 14

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 15

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Lucemburku dne 27. června 2001.

Za Evropský parlament

předsedkyně

N. FONTAINE

Za Radu

předseda

B. ROSENGREN

PŘÍLOHA I

Informace uvedené v čl. 5 odst. 1

Informace, které mají být poskytnuty podle čl. 5 odst. 1 s výhradou čl. 5 odst. 2 a 3, zahrnují:

- a) shrnutí obsahu, hlavních cílů plánu nebo programu a vztah k jiným příslušným plánům a programům;
- b) příslušné aspekty současného stavu životního prostředí a jejich pravděpodobný vývoj bez provedení plánu nebo programu;
- c) charakteristiky životního prostředí oblastí, které by mohly být významně zasaženy;
- d) veškeré stávající problémy životního prostředí související s plánem nebo programem, zejména včetně těch týkajících se oblastí se zvláštním významem pro životní prostředí, jako jsou oblasti stanovené podle směrnic 79/409/EHS a 92/43/EHS;
- e) cíle ochrany životního prostředí stanovené na mezinárodní úrovni, na úrovni Společenství nebo členského státu související s plánem nebo programem a způsob, jak byly tyto cíle a úvahy o životním prostředí vzaty v úvahu během jeho přípravy;
- f) možné významné vlivy ⁽¹⁾ na životní prostředí, včetně vlivů na otázky jako jsou biologická rozmanitost, obyvatelstvo, lidské zdraví, fauna, flóra, půda, voda, ovzduší, klimatické faktory, hmotné statky, kulturní dědictví včetně architektonického a archeologického dědictví, krajina a vzájemný vztah mezi výše uvedenými faktory;
- g) plánovaná opatření pro předcházení, snížení a pokud možno vyrovnání všech významných negativních vlivů na životní prostředí vyplývajících z provádění plánu nebo programu;
- h) shrnutí důvodů pro výběr projednávaných řešení a popis, jak bylo posuzování provedeno, včetně případných potíží (jako jsou technické nedostatky nebo nedostatečné know-how) při shromažďování požadovaných informací;
- i) popis plánovaných opatření týkajících se monitorování v souladu s článkem 10;
- j) netechnické shrnutí výše uvedených údajů.

⁽¹⁾ Tyto vlivy by měly zahrnovat sekundární, kumulativní, synergické, krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé, trvalé a přechodné, pozitivní a negativní vlivy.

PŘÍLOHA II

Kritéria pro stanovení možné závažnosti vlivů uvedených v čl. 3 odst. 5

1. Charakteristiky plánů a programů, zejména s ohledem na:
 - míru, v jaké plán nebo program stanoví rámec pro záměry a jiné činnosti, buď s ohledem na místo, povahu, velikost a provozní podmínky, nebo přidělením zdrojů;
 - míru, v jaké plán nebo program ovlivňuje jiné plány a programy, včetně plánů a programů v hierarchii;
 - význam plánu nebo programu pro zahrnutí úvah o životním prostředí, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje;
 - problémy životního prostředí související s plánem nebo programem;
 - význam plánu nebo programu pro provádění právních předpisů Společenství týkajících se životního prostředí (např. plány a programy spojené s nakládáním s odpady nebo ochranou vody).
 2. Charakteristiky vlivů a oblastí, které by mohly být zasaženy, zejména s ohledem na:
 - pravděpodobnost, dobu trvání, četnost a vratnost vlivů,
 - kumulativní povahu vlivů,
 - přeshraniční povahu vlivů,
 - rizika pro lidské zdraví nebo životní prostředí (např. při nehodách),
 - závažnost a prostorový rozsah vlivů (zeměpisná oblast a počet obyvatel, kteří by mohli být zasaženi),
 - důležitost a zranitelnost oblasti, která by mohla být zasažena, kvůli:
 - zvláštním přírodním charakteristikám nebo kulturnímu dědictví,
 - překročení norem kvality životního prostředí nebo mezních hodnot,
 - intenzivnímu využívání půdy,
 - vlivy na oblasti nebo krajiny s uznávaným statusem ochrany na vnitrostátní úrovni, na úrovni Společenství nebo na mezinárodní úrovni.
-